

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1982 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 100

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1275

Αὔξηση τῶν συντάξεων ΤΕΒΕ, ΤΑΕ, ΤΣΑ καὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπιχειρηματιῶν Κινηματογράφου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο 1.

1. Ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1981 τὰ ποσὰ τῶν συντάξεων ποὺ κατέβαλε τὸ Ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.12.80 αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸ 30% καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ἡμερομηνία τὰ κατώτατα ὅρια συντάξεων ὁρίζονται σὲ 6.000 δρχ. γιὰ τὶς συντάξεις γήρατος καὶ ἀναπηρίας καὶ σὲ 5.300 δρχ. γιὰ τὶς συντάξεις λόγω θανάτου.

2. Γιὰ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἀναπροσαρμογὴ τῶν συντάξεων προβλέπεται δαπάνη ποσοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου ὀκτακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν (1.800.000.000) ἀπὸ τὸν Κρατικὸ Προϋπολογισμὸ τοῦ 1981 γιὰ ἐφάπαξ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ ΤΕΒΕ.

Ἄρθρο 2.

1. Ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1982 οἱ συντάξεις ποὺ καταβάλλει τὸ Ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸ 25%.

2. Ἐπίσης αὐξάνονται ἀναδρομικὰ ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1982 οἱ συντάξεις ποὺ καταβάλλει τὸ Ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων καὶ τὸ Ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Ἐπιχειρηματιῶν Κινηματογράφου κατὰ ποσοστὸ 20%.

3. Στὴν ἴδια ἡμερομηνία ἀνατρέχει ἡ αὔξηση τῶν συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν ποὺ προβλέπει ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Π.Δ. 669/1981 (ΦΕΚ 169/1981).

4. Ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1982 καμία ἀπὸ τὶς συντάξεις ποὺ καταβάλλουν τὰ Ταμεῖα αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κατώτερη τοῦ ποσοῦ τῶν 9.000 δρχ. γιὰ τὶς συντάξεις γήρατος ἢ ἀναπηρίας καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 7.950 δρχ. γιὰ τὶς συντάξεις λόγω θανάτου.

5. Ἡ μηνιαία σύνταξη ποὺ καταβάλλεται στρογγυλοποιεῖται σὲ ἀκέραιες δεκάδες δραχμῶν, ποσὰ μέχρι καὶ πέντε δραχμῶν παραλείπονται ἐνῶ ποσὰ ἀνώτερα τῶν πέντε δραχμῶν λογίζονται ὡς ἀκέραια δεκάδα.

Ἄρθρο 3.

1. Ἀναστέλλεται γιὰ τὰ ἔτη 1981 καὶ 1982 ἡ λειτουργία τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 1027/1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΕΒΕ νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

2. Ἐπίσης ἀναστέλλονται γιὰ τὸ ἔτος 1982 οἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Π.Δ. 668/1981 «περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων» (ΦΕΚ 167/1981).

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ποὺ θὰ ἐκδίδεται μὲ προηγούμενη γνώμη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΕΒΕ, ΤΑΕ, ΤΣΑ καὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπιχειρηματιῶν Κινηματογράφου δύναται νὰ ὁρίζονται τὰ κατώτατα ὅρια συντάξεων σὲ ἀπόλυτα ποσὰ πιὸ πάνω ἀπὸ τὶς αὐξήσεις ποὺ προβλέπονται γιὰ τὶς λοιπὲς συντάξεις.

4. Κάθε διάταξη μὲ ἀντίθετο περιεχόμενο στὶς προηγούμενες διατάξεις καταργεῖται.

Ἄρθρο 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 1027/1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΕΒΕ νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἀπὸ τὴν 1η Ἰουλίου 1982 καὶ μετὰ ἡ αὔξηση τῶν εἰσφορῶν τοῦ ΤΕΒΕ γίνεται σὲ ποσοστὸ ἴσο μὲ τὸ ποσοστὸ αὐξήσεως τοῦ κατώτατου ὁρίου μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ποὺ δόθηκαν σ' αὐτούς, ἐφάπαξ ἢ σταδιακὰ ἀπὸ τῆς προηγούμενης αὔξησης τῶν εἰσφορῶν βάσει τῆς σχετικῆς ἐθνικῆς Συλλογικῆς Σύμβασης Ἐργασίας ἢ τῆς τελεσίδικης ἀπόφασης τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ποὺ ἰσχύει ἀντὶ αὐτῆς σὲ περίπτωση διαιτησίας.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω αὔξηση ὁρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου ποὺ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μήνα ποὺ ὁρίζεται στὴν ἀπόφαση αὐτή.

Ἡ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ἐκδίδεται μετὰ παρέλευση ἕξη (6) μηνῶν ἀπὸ τὴν προηγούμενη αὔξηση καὶ πάντοτε πρὶν περάσουν δέκα ὀκτὼ μῆνες ἀπ' αὐτήν.

Μὲ τὴν ἀπόφαση εἶναι δυνατὸ οἱ εἰσφορὲς μικτῆς ἀσφάλισης (κλάδων σύνταξης καὶ ἀσθένειας) νὰ στρογγυλεύονται σὲ ἑκατοντάδες δραχμὲς μὲ ἀνάλογη αὐξομείωση τῶν εἰσφορῶν κάθε κλάδου».

Ἄρθρο 5.

1. Τὸ πρῶτο στοιχεῖο τῆς γ περίπτωσης τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Π.Δ. 669/1981 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως, ἀνασυντάξεως τῆς διεπούσης τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν νομοθεσίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«γ) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιοῦχος εἶναι ἰδιοκτήτης χρησιοῦχος ἢ ἐκμεταλλευτὴς σὲ παραπάνω ἀπὸ ἕνα ὁλόκληρο ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο Δ.Χ. ἢ παραπάνω ἀπὸ ἕνα λεωφορεῖο Δ.Χ. ἢ φορτηγὸ αὐτοκίνητο ἢ ποσοστῶν σὲ περισσότερα αὐτοκίνητα τῆς ἴδιας κατηγορίας ποὺ στὸ σύνολό τους ξεπερνοῦν τὰ πιὸ πάνω καθοριζόμενα ὅρια».

2. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἰσχύουν ἀπὸ τὴ χρονολογία ποὺ ἴσχυσαν οἱ διατάξεις τοῦ πιὸ πάνω ἀναφερόμενου Π.Δ. 669/1981 καὶ ἔχουν ὅλες τὶς νόμιμες συνέπειες γιὰ τοὺς συνταξιούχους τοῦ Τ.Σ.Α. ἀπὸ τὴν ἴδια χρονολογία.

Ἄρθρο 6.

Στὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 403/1976 «περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων» προστίθεται ἡ παρακάτω περίπτωση:

«Ἐπίσης μὲ τὸ καταστατικὸ τοῦ Ταμείου μπορεῖ νὰ ρυθμίζεται, κάθε φορά, ὁ κύκλος τῶν ἀμέσως ἀσφαλιζόμενων προσώπων, ἡ ἀναγνώριση παρωχημένου ἢ πλασματικοῦ χρόνου ἀσφάλισης καὶ ἡ προθεσμία μέσα στὴν ὁποία θὰ μποροῦν οἱ ἄμεσα ἀσφαλισμένοι ἢ οἱ δικαιοδόχοι τους νὰ ζητήσουν τὴν ἀναγνώριση, ὡς καὶ τὸ ὕψος καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἀπὸ αὐτὴ τὴν αἰτία, ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἀτομικῶν εἰσφορῶν τοῦ Κλάδου Συντάξεως στοὺς ἀσφαλισμένους ἢ στὰ μέλη οἰκογενείας τους σὲ περίπτωση ποὺ δὲν θὰ πάρουν σύνταξη ἀπὸ τὸ Ταμεῖο ἢ ἀπὸ ἄλλο φορέα κοινωνικῆς ἀσφάλισης σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τῆς διαδοχικῆς ἀσφάλισης, καθὼς καὶ ἡ χορήγηση προσωπικῶν δανείων στοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τ.Α.Ε.».

Ἄρθρο 7.

Τὸ ἄρθρο 30 τοῦ Ν. 1027/1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Τ.Ε.Β.Ε. νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 30.

Διοικητικὲς πράξεις, ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀναφέρονται στὴν αὔξηση συνταξιοδοτικῶν ἢ ἐφάπαξ παροχῶν, μποροῦν νὰ ἔχουν καὶ αναδρομικὴ ἰσχὺ μέχρι δώδεκα μῆνες πρὶν ἀπὸ τὸ μήνα δημοσίευσής τους, ἐφ' ὅσον δὲν βαρύνεται ὁ Κρατικὸς Προϋπολογισμός».

Ἄρθρο 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου, ὅπου δὲν ὁρίζεται διαφορετικά, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πρώτη τοῦ ἑπόμενου μήνα ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 23 Αὐγούστου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ	**ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ**

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 24 Αὐγούστου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1276

Γιὰ τὴ συγχώνευση τοῦ κλάδου συντάξεων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Εἰδῶν Μονοπωλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου στὸ Ι.Κ.Α. καὶ ρύθμιση ἄλλων ἀσφαλιστικῶν καὶ συνταξιοδοτικῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο 1.

1. Ὁ Κλάδος Συντάξεων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Εἰδῶν Μονοπωλίου Ἑλληνικοῦ Δημοσίου (Τ.Α.Π.—Ε.Δ.Ε.Μ.Ε.Δ.) καταργεῖται ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Τὸ σύνολο τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Εἰδῶν Μονοπωλίου, Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν λειτουργία τοῦ καταργούμενου Κλάδου Συντάξεων περιέρχεται στὸ ΙΚΑ, ὡς καθολικὸ διάδοχο. Ἐκκρεμεῖς δίκες, οἱ ὁποῖες προέκυψαν ἀπὸ τὴν λειτουργία τοῦ Κλάδου τούτου, συνεχίζονται ἀπὸ καὶ κατὰ τοῦ ΙΚΑ, χωρὶς διακοπή.

Ὅλη ἡ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Εἰδῶν Μονοπωλίου Ἑλληνικοῦ Δημοσίου περιέρχεται αὐτοδίκαια στὸ ΙΚΑ. Ἡ μεταβίβαση αὐτὴ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση καταβολῆς φόρου μεταβίβασης ἀκινήτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὅπως καὶ ἄλλων φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων ὑπὲρ Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ ἄλλων τρίτων.

Γιὰ τὴ μεταβίβαση τῆς κυριότητας, ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων συντάσσει σχετικὴ πράξη ἡ ὁποία περιέχει περιγραφὴ τῶν ἀκινήτων καὶ μεταγράφεται στὰ βιβλία τοῦ ἁρμόδιου Ὑποθηκοφυλακείου, ἀτελῶς. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1198 Α.Κ. ἐφαρμόζονται ἀναλόγως.

2. Ἀπὸ τὴν κατάργηση τοῦ Κλάδου, ὅλα τὰ πρόσωπα ποὺ ἀσφαλίζονται στὸν κλάδο αὐτὸ ὑπάγονται στὴν ἀσφάλιση τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ καὶ διέπονται ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχη νομοθεσία.

Οἱ ἡμέρες ἐργασίας ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὴν ἀσφάλιση τοῦ καταργούμενου Κλάδου Σύνταξης θεωρεῖται ὅτι πραγματοποιήθηκαν στὴν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ, γιὰ νὰ θεμελιωθεῖ τὸ δικαίωμα γιὰ χορήγηση σύνταξης, ὅπως καὶ γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τοῦ ὕψους καὶ τῆς ἔκτασης τῆς σύνταξης αὐτῆς.

Ὁ συντάξιμος χρόνος πού ἀναγνωρίσθηκε καί ἐξαγοράσθηκε σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ καταργούμενου Κλάδου, θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφάλισης στόν Κλάδο Συντάξεως τοῦ ΙΚΑ.

Χρόνος, ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίσθηκε, ἀλλά δέν ἐξαγοράσθηκε, ἐξαγοράζεται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ κανονισμοῦ Ἀσφάλισης τοῦ ΙΚΑ.

3. Ἀπό τήν κατάργηση τοῦ Κλάδου Σύνταξης τοῦ ΤΑΠ—ΕΔΕΜΕΔ, τό ΙΚΑ βαρύνεται μέ τήν καταβολή τῶν συντάξεων τῶν συνταξιούχων του, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται συνταξιοῦχοι τοῦ ΙΚΑ.

Οἱ συνταξιοῦχοι αὐτοί, γιά τόν ἀνακαθορισμό τῆς σύνταξής τους σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία τοῦ ΙΚΑ, κατατάσσονται μέ βάση τό ποσό τῆς σύνταξης πού καταβάλλεται στόν καθένα, ἀπό τόν καταργούμενο κλάδο, χωρίς τήν προσαύξηση γιά οἰκογενειακά βάρη καί ἀπόλυτη ἀναπηρία, στήν ἀνάλογη κλάση, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, στήν ὁποία ἀντιστοιχεῖ τό ἴδιο ἤ τό πλησιέστερο ποσό σύνταξης, τό ὁποῖο παίρνει συνταξιοῦχος τοῦ ΙΚΑ, πού ἔχει τόν ἴδιο συντάξιμο χρόνο.

Ἐάν τό ποσό σύνταξης πού θά προκύψει ἀπό τήν κατάταξη αὐτή εἶναι μικρότερο ἀπό αὐτό πού καταβάλλεται ἀπό τόν καταργούμενο Κλάδο, ἡ διαφορά διατηρεῖται ὡς προσωρινό ἐπίδομα.

4. Οἱ ἀσφαλισμένοι τοῦ καταργούμενου Κλάδου, οἱ ὁποῖοι θά ἀποχωρήσουν ἀπό τήν ἐργασία τους μέχρι τήν 31.12.87, δικαιοῦνται νά διαλέξουν γιά τήν συνταξιοδότησή τους, τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ καταργούμενου Κλάδου, ὅπως ἰσχύουν κατά τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ, ἀντί τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ.

Στήν περίπτωση ὅμως αὐτή ὡς χρόνος ἀσφάλισης θεωρεῖται τόσο ὁ συντάξιμος χρόνος πού διανύθηκε στήν ἀσφάλιση τοῦ καταργούμενου Κλάδου, ὅσο καί ὁ χρόνος πού διανύθηκε στήν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ, ἀπό τήν κατάργηση τοῦ Κλάδου καί ὁ ὁποῖος θεωρεῖται σάν νά εἶχε διανυθεῖ στόν καταργούμενο Κλάδο.

Οἱ συνταξιοδοτούμενοι μέ τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου ἐντάσσονται σέ ἀσφαλιστικές κλάσεις τοῦ ΙΚΑ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου.

5. Τό Ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Εἰδῶν Μονοπωλίου Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετονομάζεται σέ «Ταμεῖο ἐφάπαξ παροχῶν τοῦ Προσωπικοῦ Ἑταιρείας Διαχείρισης Εἰδῶν Μονοπωλίου Ἑλληνικοῦ Δημοσίου» καί διέπεται ἀπό τήν νομοθεσία πού ἀφορᾶ τόν Κλάδο Προνοίας τοῦ ἴδιου Ταμείου.

Τό ποσό ἀπό τά ἔσοδα τῆς διαχείρισης τῶν εἰδῶν τοῦ Κρατικοῦ Μονοπωλίου, πού ὁρίζεται μέ κοινή ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καί Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καί προβλέπεται ἀπό τήν περίπτωση ζ. τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ καταργούμενου Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου Ἀσφάλισης Προσωπικοῦ ΕΔΕΜΕΔ, ἐξακολουθεῖ νά καταβάλλεται στό μετονομαζόμενο Ταμεῖο ἐφάπαξ παροχῶν προσωπικοῦ ΕΔΕΜΕΔ ἕως τό ἔτος 1985.

Ἄρθρο 2.

1. Τό ποσό τῆς μηνιαίας σύνταξης γηρατειῶν πού καταβάλλεται ἀπό τό Ταμεῖο Ἀσφαλίσεως Τυπογράφων καί Μισθωτῶν Γραφικῶν Τεχνῶν, ὑπολογίζεται ἀπό τή δημοσίευση τοῦ νόμου αὐτοῦ σέ ποσοστά στίς συντάξιμες ἀποδοχές γιά κάθε 300 ἡμέρες ἀσφάλισης ὡς ἑξῆς:

Γιά τούς ἀσφαλισμένους πού ἔχουν συντάξιμη ὑπηρεσία μέχρι 5.100 ἡμέρες σέ 2% καί γιά τίς πέρα τῶν 5.101 ἡμέρες σέ 3%.

2. Ὡς ἀποδοχές γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἐννοοῦνται ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀποδοχῶν πού ὑπόκεινται σέ κρατήσεις ὑπέρ τοῦ Ταμείου, κατά τήν τελευταία τριετία πλήρους ἀπασχόλησης πρίν ἀπό τήν ἀποχώρησή τους ἀπό τήν ἐνεργό ἀσφάλιση. Στίς ἀποδοχές αὐτές συνυπολογίζονται καί τά δῶρα ἑορτῶν Πάσχα καί Χριστουγέννων τά ὁποῖα καταβλήθηκαν στό χρονικό αὐτό διάστημα.

Ἀπό τό μέσο ὅρο ἀποδοχῶν πού προκύπτει κατά τόν τρόπο πού προβλέπεται ἀπό τήν παράγραφο αὐτή, λαμβάνονται α) ὁλόκληρο τό ποσό μέχρι 30.000 δρχ., β) ποσοστό 50% γιά τό τμῆμα τῶν ἀποδοχῶν ἀπό 30.001 μέχρι 50.000 δρχ., γ) ποσοστό 25% γιά τό τμῆμα τῶν ἀποδοχῶν ἀπό 50.001 μέχρι 70.000 δρχ.

Τό ἄθροισμα τῶν παραπάνω τριῶν ποσῶν ἀποτελεῖ τό συντάξιμο μισθό πάνω στόν ὁποῖο ὑπολογίζεται ἡ σύνταξη.

3. Οἱ συντάξεις πού χορηγοῦνται ἀπό τό Ταμεῖο, σύμφωνα μέ τίς παραπάνω διατάξεις αὐξάνονται γιά οἰκογενειακά βάρη μέ ποσό ἴσο μέ ἕνα καί μισό ἡμερομίσθιο ἀνειδίκευτου ἐργάτη γιά τή σύζυγο καί ἕνα ἀκόμη ἡμερομίσθιο γιά κάθε τέκνο.

4. Ὅλες οἱ συντάξεις πού χορηγήθηκαν καί πού θά χορηγηθοῦν μέχρι τή δημοσίευση τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀναπροσαρμόζονται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου.

Ἐάν τό ποσό τῆς σύνταξης πού θά προκύψει ἀπό τήν ἀναπροσαρμογή εἶναι μικρότερο ἀπό ἐκεῖνο πού ἤδη καταβάλλεται ἀπό τό Ταμεῖο, ἡ διαφορά διατηρεῖται καί ἀποτελεῖ, μαζί μέ τό ποσό πού προκύπτει ἀπό τήν ἀναπροσαρμογή, τή συνολική σύνταξη.

Γιά τήν ἀναπροσαρμογή τῶν συντάξεων αὐτῶν σέ καμία περίπτωση δέν εἶναι δυνατό οἱ συντάξεις νά ὑπολογισθοῦν σέ ἀποδοχές μικρότερες ἀπό τό 25πλάσιο τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἀνειδίκευτου ἐργάτη πού ἰσχύει κατά τή δημοσίευση τοῦ νόμου αὐτοῦ.

5. Σύνταξη πού χορηγεῖται σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία τοῦ Ταμείου δέν μπορεῖ νά εἶναι κατώτερη ἀπό τήν κατώτατη σύνταξη πού καταβάλλει τό ΙΚΑ, ὅπως διαμορφώνεται κάθε φορά.

6. Ἀπό τή δημοσίευση τοῦ νόμου αὐτοῦ παραγράφονται οἱ χρηματικές ἀπαιτήσεις κατά τοῦ Ταμείου οἱ ὁποῖες ὑπερβαίνουν τόν καθορισμό πού γίνεται μέ τίς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου καί δέν ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ μέ ἀμετάκλητες δικαστικές ἀποφάσεις. Δίκες πού ἀφοροῦν τέτοιες ἀπαιτήσεις καταργοῦνται.

7. Οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ παροχῶν τοῦ παραπάνω Ταμείου πού εἶναι ἀντίθετες στίς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου καταργοῦνται.

8. Οἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 ἕως καί 5 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ὡς καί οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου τροποποιοῦνται ἤ συμπληρώνονται μέ Προεδρικά Διατάγματα, ὕστερα ἀπό πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καί γνώμη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρο 3.

1. Ἡ προθεσμία γιά τήν ὑποβολή τῆς αἴτησης γιά ἀναγνώριση ἡμερῶν ἐργασίας, πού προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. 997/1979, «περί συστάσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν καί ἄλλων τινῶν διατάξεων», παρατείνεται γιά ἕνα ἀκόμη χρόνο, ἀπό τή δημοσίευση τοῦ νόμου αὐτοῦ.

2. Ὅσοι θά ὑποβάλουν ἐμπρόθεσμα τή σχετική αἴτηση στό ΙΚΑ, θεωρεῖται ὅτι ἄσκησαν ἐμπρόθεσμα τό δικαίωμά τους αὐτό καί στό Ταμεῖο Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καί Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν.

Ἄρθρο 4.

1. Ἡ διάταξη τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 997/1979 «περί συστάσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν καί ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. α. Πρόσωπα, τά ὁποῖα κατά τό χρόνο τῆς ὑπαγωγῆς τους στήν ἀσφάλιση τοῦ Ταμείου τῆς κατηγορίας στήν ὁποία ἀνήκουν ἔχουν συμπληρώσει τό 50όν ἔτος τῆς ἡλικίας τους οἱ γυναῖκες, ἤ τό 55ον οἱ ἄντρες, ἄν κατά τήν συνταξιοδότησή τους ἀπό ὁποιοδήποτε φορέα Κύριας Ἀσφάλισης δέν ἔχουν καί τίς χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, ὅπως οἱ προϋποθέσεις αὐτές ὁρίζονται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 997/1979, μποροῦν νά ζητήσουν τήν ἐπιστροφή

τῶν ἀτομικῶν τους ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, χωρὶς τόκο, ἢ νὰ συνεχίσουν προαιρετικὰ τὴν ἀσφάλισή τους στὸ Ταμεῖο. Μέσα σὲ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τότε ποὺ θὰ τοὺς κοινοποιηθεῖ ἡ ἀπόφαση γιὰ τὴ μὴ συνταξιοδότησή τους, πρέπει νὰ ὑποβάλουν στὸ Ταμεῖο αἴτηση γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν εἰσφορῶν τους ἢ γιὰ τὴν προαιρετικὴ συνέχιση τῆς ἀσφάλισής τους.

β. Γιὰ τὴ συνέχιση προαιρετικὰ τῆς ἀσφάλισης, ὁ ἀσφαλισμένος ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ καταβάλει τὴν εἰσφορὰ τοῦ ἀσφαλισμένου καὶ τοῦ ἐργοδότη, γιὰ εἴκοσι πέντε (25) ἡμέρες ἐργασίας τὸ μήνα. Ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται μὲ βάση τὸ τεκμαρτὸ ἡμερομίσθιο τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσης τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Α.Ν. 1846/51 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» ὅπως κάθε φορὰ ἰσχύει καὶ στὴν ὁποία ὁ ἀσφαλισμένος κατατάσσεται μὲ βάση τὶς συντάξιμες ἀποδοχές του, κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Π.Δ. 995/1980 «περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Μισθωτῶν», χωρὶς οἱ ἀποδοχὲς αὐτὲς νὰ μποροῦν νὰ εἶναι μικρότερες τοῦ 25πλάσιου τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἀνειδίκευτου ἐργάτη, ὅπως τὸ ἡμερομίσθιο καθορίζεται κάθε φορά.

γ. Ὁ ἀσφαλισμένος ποὺ συνταξιοδοτήθηκε ἀπὸ τὸν κύριο φορέα ἀσφάλισης γιὰ ἀναπηρία καθὼς καὶ ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔχει πραγματοποιήσει διακόσιες πενήντα (250) τουλάχιστον ἡμέρες ἐργασίας στὴν ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλιση τοῦ Ταμείου δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συνεχίσει τὴν προαιρετικὴ ἀσφάλιση ποὺ ἀναφέρεται στὰ ἐδάφια α—β τῆς παραγράφου αὐτῆς.

δ. Ἐπιστροφὴ εἰσφορῶν μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους τοῦ ἐδαφίου (α) τῆς παραγράφου αὐτῆς μποροῦν νὰ ζητήσουν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας ἀσφαλισμένου ὁ ὁποῖος ἔχει πεθάνει, ὅπως τὰ μέλη αὐτὰ ὁρίζονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 997/1979».

2. Ὅπου στὸ ἄρθρο 5 τοῦ Ν. 997/1979 ἀναφέρεται ὁ ὅρος «ἔναρξη λειτουργίας τοῦ Ταμείου», νοεῖται ἡ ἔναρξη τῆς ἀσφάλισης κάθε ὁμάδας ἀσφαλισμένων.

Ἄρθρο 5.

1. Τὰ θετὰ παιδιὰ καθὼς καὶ τὰ ἀνίκανα γιὰ ἐργασία ἐνήλικα παιδιὰ τῶν ἀσφαλισμένων καὶ βοηθηματούχων τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὅταν δικαιοῦνται κύρια σύνταξη δικαιοῦνται καὶ βοήθημα ἀπὸ τὸ Ταμεῖο αὐτό, σύμφωνα μὲ τὶς σχετικὲς διατάξεις του, γιὰ τὴ μεταβίβαση τῶν βοηθημάτων.

2. Ἡ ἀληθινὴ ἔννοια τῆς διάταξης τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1726/1944, ὅπως τροποποιήθηκε καὶ ἰσχύει μὲ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 3894/1958, εἶναι, ὅτι χρόνος ἀσφάλισης πέρα ἀπὸ τὰ 35 ἔτη δὲν λαμβάνεται ποτὲ ὑπόψη γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ μηνιαίου βοηθήματος.

Ἄρθρο 6.

Οἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. 1027/1980 ἔχουν ἀνάλογη ἐφαρμογὴ καὶ στὰ δικαιώματα γιὰ ἐφάπαξ παροχές, ποὺ ἔχουν παραγραφεῖ.

Ἄρθρο 7.

1. Ὁ Εἰδικὸς Λογαριασμὸς Οἰνοπνευματεργατῶν, ποὺ ἱδρύθηκε μὲ τὴν 31/1940 ἀπόφαση τῆς Ἀνώτερης Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Διαιτησίας Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία κηρύχθηκε ἐκτελεστὴ μὲ τὴν 41285/25.6.1940 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, καταργεῖται.

2. Ἐπίσης, καταργεῖται ἡ εἰσφορὰ ἐπὶ τοῦ παραγόμενου οἰνοπνεύματος γιὰ τὸν παραπάνω λογαριασμὸ ποὺ ἔχει θεσπιστεῖ μὲ τὴν ἴδια ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

3. Τὰ διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Οἰνοπνευματεργατῶν ποὺ καταργεῖται περιέρχονται στὸ Ταμεῖο Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Οἰνοποιίας—Ζυθοποιίας καὶ Οἰνοπνευματοποιίας.

Ἄρθρο 8.

Τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Ν. 861/1979 «περὶ ἁπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας καὶ ἀπονομῆς τῶν πάσης φύσεως παροχῶν εἰς τοὺς ἀσφαλισμένους τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν ἁρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 3.

Μὲ Προεδρικὰ Διατάγματα ποὺ ἐκδίδονται ὕστερα ἀπὸ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, καθορίζονται τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ μὲ τὴ λογιστικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωση καὶ λειτουργία, καθὼς καὶ τὸν τρόπο διενεργείας προμηθειῶν, μισθώσεων καὶ ἐκμισθώσεων τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητας Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων».

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3893/1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Χρέη Γραμματέα τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ μόνιμος ὑπάλληλος τοῦ Παραρτήματος ΚΑΔΚΥ, ὁ ὁποῖος ὁρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο. Ἂν δὲν ὑπάρχει τέτοιος ὑπάλληλος ὁρίζεται ἕνας δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος».

Ἄρθρο 10.

1. Στοὺς σκοποὺς τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης περιλαμβάνεται καὶ ἡ δημιουργία ἢ διοργάνωση κατὰ τὴν καλοκαιρινὴ περίοδο κάθε χρόνου παιδικῶν κατασκηνώσεων γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν παιδιῶν τῶν ἀσφαλισμένων, συνταξιούχων ἢ τῶν ὑπαλλήλων κάθε φορέα ποὺ ἔχουν δικαίωμα παραθερισμοῦ.

2. Στὴν περίπτωση ποὺ οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ ἀδυνατοῦν νὰ διοργανώσουν δικές τους ἢ μισθωμένες παιδικὲς κατασκηνώσεις μποροῦν, μὲ ἔγκριση τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, νὰ διαθέτουν τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν παραπάνω παιδιῶν σὲ κατασκηνώσεις τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ὀργανισμῶν κοινοφελὴ χαρακτήρα ἢ ἰδιωτῶν, ἐφόσον τηρεῖται ἡ διαδικασία ποὺ προβλέπεται γιὰ τὴν ἐνέργεια αὐτή.

Ἄρθρο 11.

Ἕλληνες ὑπήκοοι ἢ ὁμογενεῖς ποὺ συνταξιοδοτοῦνται ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἀλλοδαπὴ πηγή, ἐφόσον διαμένουν μόνιμα στὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν εἶναι ἀσφαλισμένοι κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀσθένειας σὲ ἄλλο ἡμεδαπὸ Ὀργανισμὸ ἢ Κλάδο Ἀσθένειας μποροῦν, μὲ αἴτησή τους, νὰ ὑπαχθοῦν στὴν ἀσφάλιση ἀσθένειας τοῦ ΙΚΑ καταβάλλοντας εἰσφορὰ ἴση πρὸς 8% τοῦ ποσοῦ τῆς σύνταξής τους.

Γιὰ τὸν καθορισμὸ τῶν προϋποθέσεων καὶ τῶν παροχῶν ἀσθένειας ποὺ χορηγοῦνται στοὺς συνταξιούχους αὐτοὺς ἐφαρμόζονται ἀνάλογα οἱ διατάξεις τοῦ ΙΚΑ ποὺ προβλέπουν τὴν προαιρετικὴ συνέχιση τῆς ἀσφάλισης.

Ἄρθρο 12.

Στὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 1066/1980 προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξη:

«Μὲ τὶς ἴδιες προϋποθέσεις χορηγεῖται τὸ ἐπίδομα ἀεροθεραπείας καὶ στοὺς νεφροπαθεῖς ἀσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν».

Ἄρθρο 13.

Στὸ τέλος τῆς περ. α΄ τοῦ ἐδαφίου β΄ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὅπως ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ ἄρθρο 5 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960, προστίθεται διάταξη, ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κατεξαίρεση θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀπασχόλησης στὰ παραπάνω ἐπαγγέλματα, τόσο γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῶν εἰσφορῶν, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς διάταξης τοῦ ἐδαφίου αὐτοῦ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἐργασία μέχρι 30 ἡμέρες κατ' ἀνώτατο ὅριο τὸ χρόνο γιὰ ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἐργασία ποὺ ὀφείλεται σὲ ἄδεια ἢ ἀσθένεια, ἀπασχολουμένων στὰ ἐπαγγέλματα αὐτὰ γιὰ τὴν ὁποία συνεχίζεται ἡ ἐργασιακὴ σχέση καὶ ἡ ὑπαγωγὴ στὴν ἀσφάλιση σύμφωνα μὲ τὶς κείμενες διατάξεις».

Ἄρθρο 14.

1. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 172/1974 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξίμου τοῦ χρόνου ἐκτοπίσεως καὶ φυ-

λακίσεως ενίων ασφαλισμένων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων», όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 38/1975, έχουν εφαρμογή και στους ασφαλισμένους των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που απόκτησαν την ιδιότητα του ασφαλισμένου μετά την επάνοδό τους από την εκτόπιση ή την αποφυλάκισή τους και μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος.

2. Οι ασφαλιστικές εισφορές για την εξαγορά του αναγνωριζόμενου σαν συντάξιμου χρόνου υπολογίζονται στις αποδοχές του τελευταίου πριν από την υποβολή της αίτησης μήνα ενεργού απασχόλησης και ασφάλισής τους επί το ασφάλιστρο που ισχύει κάθε φορά κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου και καταβάλλονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 13 του άρθρου 1 του Ν. 38/1975. Η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 172/1974 παρατείνεται για ένα έτος από την έναρξη της ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 15.

Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1210/1981 «περί συγχωνεύσεως εις το ΙΚΑ του Ταμείου Συντάξεων Ηθοποιών, Συγγραφέων και Τεχνικών Θεάτρου και άλλων τινών συναφών διατάξεων», για να αποκτήσουν δικαίωμα σύνταξης με μειωμένο όριο ηλικίας, απαιτείται από το χρόνο ασφάλισης των 4.050 ημερομισθίων, τα 4/5 τουλάχιστο να έχουν πραγματοποιηθεί με οποιαδήποτε από τις ιδιότητες που περιλαμβάνονται στην παράγραφο αυτή. Από αυτά δε τα ημερομίσθια, τουλάχιστο 1.000 πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί την τελευταία δεκαετία πριν από την συμπλήρωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης.

Άρθρο 16.

Η εισφορά 4% που προβλέπεται από το άρθρο 2 του Ν. 4469/1965 για την χορήγηση των αποδοχών άδειας και επιδόματος άδειας στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους αυξάνεται σε 10%.

Άρθρο 17.

1. Ημέρες πραγματικής απασχόλησης για τις οποίες δεν καταβλήθηκαν οι ασφαλιστικές εισφορές στους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης μισθωτών, που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε περίοδο προγενέστερη της πενταετίας από της υποβολής σχετικής δήλωσης για αναγνώριση, σε καμιά περίπτωση δεν αναγνωρίζονται από τον ασφαλιστικό οργανισμό.

2. Ο μισθωτός που αποχωρεί ή απολύεται από την εργασία του με οποιοδήποτε τρόπο, έχει την υποχρέωση μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία 6 μηνών από την ημέρα της αποχώρησής του ή της απόλυσής του να δηλώσει στον ασφαλιστικό του οργανισμό τις ημέρες εργασίας που πραγματοποίησε την τελευταία πενταετία στον εργοδότη και για τις οποίες δεν έχουν καταβληθεί οι ανάλογες ασφαλιστικές εισφορές.

3. Ημέρες πραγματικής απασχόλησης μισθωτού, για τις οποίες δεν έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές σε οργανισμούς επικουρικής ασφαλίσεως μέσα στην πενταετία που αναφέρεται στην παρ. 1 ή για τις οποίες δεν έχει υποβληθεί η δήλωση που προβλέπεται από την παρ. 2 μπορούν να αναγνωρισθούν σαν χρόνος πραγματικής ασφάλισης με εξαγορά από τον ασφαλισμένο ή σε περίπτωση θανάτου από τα μέλη της οικογένειάς του, εφόσον η απασχόληση αυτή ήταν από εκείνες που υπάγονται στην ασφάλιση του επικουρικού Ταμείου και ο εργαζόμενος έχει ασφαλιστεί στον φορέα κύριας ασφάλισης.

4. Ο υπολογισμός του ποσού της εξαγοράς γίνεται με βάση τις αποδοχές και εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου που ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

5. Η εξόφληση του ποσού της εξαγοράς γίνεται σε άτοκες μηνιαίες δόσεις, ο αριθμός των οποίων ορίζεται ίσος με τον αριθμό των αναγνωριζόμενων μηνών, οπωσδήποτε όμως πριν από την έναρξη της συνταξιοδότησής του.

Σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση του αναγνωριζόμενου χρόνου πριν από την πλήρη εξόφληση του ποσού της εξαγοράς.

6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται για το ΙΚΑ για το οποίο ισχύουν οι ειδικές διατάξεις της νομοθεσίας του.

Άρθρο 18.

Δικαστικοί λειτουργοί, που απολύθηκαν από την υπηρεσία τους στη δικτατορία και αποκαταστάθηκαν σ' αυτή με την 4/5.9.74 Συντακτική Πράξη «περί αποκαταστάσεως της τάξεως και ευρυθμίας εν τη Δικαιοσύνη» και βρίσκονται ακόμα στην ενεργό υπηρεσία, εφόσον με την απόλυσή τους επιστράφηκαν σ' αυτούς εισφορές προγενέστερου χρόνου από το Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ) δικαιούνται να επιστρέψουν αυτές άτοκα μέσα σ' ένα χρόνο από την ισχύ της διάταξης αυτής.

Διαφορετικά μετά την πάροδο του ενός χρόνου τα ποσά που έλαβαν επιστρέφονται απ' αυτούς ή παρακρατούνται από το Τ.Π.Δ.Υ. που τα κατέβαλε κατά την έξοδο από την υπηρεσία των δικαστικών αυτών λειτουργών, από το εφάπαξ ή την παροχή που οφείλεται σ' αυτούς, με τόκο 4% το χρόνο.

Άρθρο 19.

1. Η προθεσμία που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση του εδαφίου α' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του Ν. 982/1979 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών νομοθεσίας και ετέρων τινών διατάξεων» παρατείνεται για ένα χρόνο από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

2. Το κείμενο των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Ν.Δ. 3348/1955 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας» αριθμείται με τα στοιχεία 1.α' και προστίθεται εδάφιο β' που έχει ως εξής:

«β) οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και για τους υγειονομικούς που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα. Σε περίπτωση άλλης απασχόλησης αυτής της κατηγορίας προσώπων, διακόπτεται η συνέχιση της προαιρετικής ασφάλισης και εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν.Δ. 4202/1961 «περί διατηρήσεως των εκ της κοινωνικής ασφαλίσεως δικαιωμάτων εν περιπτώσει μεταβολής ασφαλιστικού φορέως» όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά».

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του Ν. 328/1976 «περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων της φαρμακευτικής νομοθεσίας» προστίθεται η παρακάτω περίπτωση: «Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τους ιατρούς, οδοντιάτρους και κτηνιάτρους».

Άρθρο 20.

Η προθεσμία για την καταβολή της πρώτης δόσης, για την εξόφληση των εισφορών που ρυθμίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 1239/1982 «Διακανονισμός εξοφλήσεως οφειλών από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών» παρατείνεται μέχρι τέλους του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Μέσα στην ίδια προθεσμία καταβάλλονται και οι άλλες δόσεις που αντιστοιχούν στο μέχρι της ημερομηνίας αυτής χρονικό διάστημα. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 1239/1982.

Άρθρο 21.

Το άρθρο 4 του Ν.Δ. 75/1946 «περί συστάσεως Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4.

1. Πόροι του Ταμείου είναι:

α) Ετήσιες εισφορές των εργοληπτών δημοσίων έργων, οί όποιες καθορίζονται ώς εξής:

αα) Για τούς εργολήπτες πού έχουν πτυχίο α' καί β' τάξης δρχ. 2.400 το χρόνο.

ββ) Για τούς εργολήπτες πού έχουν πτυχίο γ' καί δ' τάξης δρχ. 3.600 το χρόνο.

β) Κράτηση 2% επί του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών του προσωπικού του Ταμείου καί του ημίσεος του συνόλου των αποδοχών κατά τον πρώτο μήνα του διορισμού τους στο Ταμείο, καθώς καί κράτηση 2% επί του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών των υπαλλήλων των Εργοληπτικών Συνδέσμων πού ασφαλίζονται σύμφωνα μέ το παραπάνω άρθρο 3 στο Ταμείο.

γ) Οί δωρεές καί τα κληροδοτήματα προς το Ταμείο καθώς καί κάθε έσοδο πού προέρχεται από τη διαχείριση της περιουσίας του Ταμείου.

δ) Οί οφειλές των ασφαλισμένων ή άλλων προσώπων προς το Ταμείο καθώς καί τα έσοδα από τη διαχείριση της περιουσίας αυτού εισπράττονται σύμφωνα μέ τις δικονομικές διατάξεις του κώδικα εισπράξεως δημοσίων εσόδων.

2. Καμιά πιστοποίηση πληρωμής εκτέλεσης έργου δεν εγκρίνεται ούτε θεωρείται από τις δημόσιες, δημοτικές, κοινοτικές αρχές καί από Ν.Π.Δ.Δ., άν δεν κατατεθεί απόδειξη πληρωμής από το δικαιούχο εργολήπτη δημοσίων Έργων υπέρ του Ταμείου Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ποσοστού ένα στα εκατό (1%) από κάθε, χωρίς καμιά εξαίρεση, λογαριασμό πληρωμής εργολήπτη δημοσίων έργων πού δεν έχει την ιδιότητα του εργολήπτη δημοσίων έργων.

3. Μέ Προεδρικά Διατάγματα, πού εκδίδονται από τον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, δύνανται ν' αυξάνονται οί πόροι των εδαφίων α' καί β' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Επίσης μέ όμοια Προεδρικά Διατάγματα δύναται νά καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια για την είσπραξη των παραπάνω πόρων».

Άρθρο 22.

Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 3 του Ν. 997/1979 «περί συστάσεως Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών καί ετέρων τινών διατάξεων», όπως συμπληρώθηκε μέ την παρ. 2 του άρθρου 56 του Ν. 1140/1981, προστίθεται ή παρακάτω διάταξη:

«Η κατά τα ανωτέρω υπαγωγή μπορεί νά γίνει καί για όλες τις κατηγορίες μισθωτών δι' ενός καί μόνο Π. Δ/τος».

Άρθρο 23.

Στο άρθρο 14 του Ν. Δ/τος 4114/1960 «περί του Κώδικος «περί Ταμείου Νομικών» προστίθεται παράγραφος 5, πού έχει ώς εξής:

«5. Κατεξαίρεση επιτρέπεται ή χορήγηση απλών δανείων μέ τόκο 4% σε άμισθους ασφαλισμένους του Ταμείου Νομικών των περιοχών πού επλήγησαν από θεομηνίες κατά το έτος 1981».

Άρθρο 24.

Οί διατάξεις του άρθρου 19 του Ν. 997/1979, όπως αυτές τροποποιήθηκαν μέ το άρθρο 51 του Ν. 1140/1981, δεν εφαρμόζονται σε ασφαλιστικούς οργανισμούς πού διέπονται από δικές τους καταστατικές διατάξεις, οί όποιες ίσχυαν πριν από τις πιο πάνω μεταβολές, επαναφέρονται δε σε ισχύ οί καταστατικές αυτές διατάξεις.

Άρθρο 25.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός άν σε διάταξη του ίδιου νόμου ορίζεται διαφορετικά.

Παραγγέλλομεν νά δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος καί νά εκτελεσθή ώς νόμος του Κράτους.

Αθήναι, 24 Αυγούστου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καί τέθηκε ή Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήναι, 24 Αυγούστου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 569

Διαίρεση του Δήμου Πειραιά σε Διαμερίσματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 2, 110, 215 καί 252 παρ. 1 του δημοτικού καί κοινοτικού κώδικα (Ν. 1065/1980).

2. Τις 232/1.7.1982 καί 235/15.7.1982 αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου Πειραιά για τη διαίρεση του ομωνύμου δήμου σε πέντε διαμερίσματα καί καθορισμό των ορίων των.

3. Την 58530/12.7.1982 κοινή απόφαση των Πρωθυπουργού καί Υπουργού Εσωτερικών, μέ την οποίαν μεταβιβάστηκαν αρμοδιότητες στους Υφυπουργούς Εσωτερικών, πού δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 474/13.7.1982 τεύχος Β'.

4. Την 611 της 12ης Αυγούστου 1982 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μέ πρόταση του Υφυπουργού Εσωτερικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Ο Δήμος Πειραιά διαιρείται σε πέντε διαμερίσματα. Τα όρια των διαμερισμάτων καθορίζονται ώς εξής:

1. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟ (1ο) (Δυτικός τομέας):

Έκταση 230 εκτάρια, πληθυσμός περίπου 70.000 κάτοικοι. Τα όρια του διαμερίσματος τούτου ορίζονται από τούς δρόμους: Φιλελλήνων, Ακτή Τρύφ. Μουτσοπούλου, Ακτή Θεμιστοκλέους, Ακτή Ξαβερίου, Ακτή Μιαούλη, μέχρι συναντήσεως της οδού Φιλελλήνων.

2. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ (2ο) (Κεντρικός τομέας).

Έκταση 300 εκτάρια, πληθυσμός περίπου 60.000 κάτοικοι. Τα όρια του διαμερίσματος τούτου ορίζονται από τούς δρόμους: Φιλελλήνων, Ακτή Μιαούλη, Αγίου Διονυσίου, Θ. Ρετσίνα, Παπαστράτου, Βασιλαδίου, Μακρών Τειχών, Δ. Όμ. Σκυλίτση, Μπιζανίου, Τσακάλωφ, Νέστορος, Δεξίππου, Μίνωος, Βασ. Παύλου, Ζαχαρίου μέχρι συναντήσεως της ακτής Κουμουνδούρου.

3. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟ (3ο) (Ανατολικὸς τομέας).

Ἔκταση 110 ἑκτάρια, πληθυσμὸς περίπου 50.000 κάτοικοι.

Τὰ ὅρια τοῦ διαμερίσματος τούτου ὁρίζονται ἀπὸ τοὺς δρόμους: Ἀκτὴ Κουμουνδούρου, Ζαχαρίου, Βασ. Παύλου, Μίνωος, Δεξίπου, Νέστορος, Τσακάλωφ, Μπιζανίου, Σκυλίτση, Βασ. Σοφίας, Λεωφόρος Ἀθηνῶν, Κηφισοῦ μέχρι συναντήσεως παραλιακῆς Λεωφόρου Ἐθνάρχου Μακαρίου.

4. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ (4ο) (Βόρειος Ἀνατολικὸς τομέας).

Τὰ ὅρια τοῦ διαμερίσματος τούτου ὁρίζονται ἀπὸ τοὺς δρόμους: Λεωφόρος Ἀθηνῶν, Βασιλίσσης Σοφίας, Ὁμηρ. Σκυλίτση, Μακρῶν τειχῶν, Βασιλαδίου, Παπαστράτου, Θ. Ρετσίνα, 25ης Μαρτίου, Χειμάρας, Παναγιωτοπούλου, Ἀχιλλέως, Τριπόλεως, Κεχαγιᾶ, Μενελάου, Σολωμοῦ, Βαλαωρίτου, Ἀσκληπιοῦ, Θυμάτων Κατοχῆς, Μεγάρων, Χρυσουπόλεως, Ἀμφίσσης, Θηβῶν, Ἀργυροκάστρου, Π. Μελᾶ, Χρυσοστόμου Σμύρνης.

5. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟ (5ο) (Βόρειος τομέας).

Ἔκταση 230 ἑκτάρια, πληθυσμὸς περίπου 60.000 κάτοικοι.

Τὰ ὅρια τοῦ διαμερίσματος τούτου ὁρίζονται ἀπὸ τοὺς δρόμους: Ἀκτὴ Κονδύλη, Μαυρομιχάλη, Ἁγίου Διονυσίου, Θ. Ρετσίνα, 25ης Μαρτίου, Χειμάρας, Ἀχιλλέως, Τριπόλεως, Κεχαγιᾶ, Μενελάου, Σολωμοῦ, Βαλαωρίτου, Ἱπποκράτους, Ἁγίας Λαύρας, Ἕλλης, Δογάνης, Π. Ράλλη, Καλοκαιρινοῦ, Μεθώνης, Ἁγίου Παντελεήμονος, Σπάρτης, Ἀναπαύσεως, Ἁγίου Δημητρίου, Ἀκτὴ Κονδύλη.

Στὸν Ὑφυπουργὸ Ἐσωτερικῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήνα, 24 Αὐγούστου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(4)

Πράξη ἀριθ. 25/3.7.82)

(ἄρθρο 1 Ν. 1266/82).

Σύσταση Ἐπιτροπῶν στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἄσκηση ἁρμοδιοτήτων σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1266/1982

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη:

α) Τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Ν. 1266/1982 «γιὰ τὰ ὄργανα ἀσκήσεως τῆς νομισματικῆς, πιστωτικῆς καὶ συναλλαγματικῆς πολιτικῆς καὶ ἄλλες διατάξεις».

β) Τὶς ἀνατιθέμενες στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἁρμοδιότητες σχετικὰ μὲ τὴν ἄσκηση τῆς νομισματικῆς, πιστωτικῆς καὶ συναλλαγματικῆς πολιτικῆς.

γ) Τὴν ἀνάγκη τῆς δημιουργίας κατάλληλου ὀργανωτικοῦ πλαισίου, γιὰ τὴν ἀποδοτικότερη ἄσκηση τῶν πιὸ πάνω ἁρμοδιοτήτων, ἀποφασίζει:

I. ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ἁρμοδιότητες ποὺ ἀνατίθενται στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος σύμφωνα μὲ τὸ Ν. 1266/1982 θὰ ἀσκοῦνται μὲ Πράξεις τοῦ Διοικητῆ. Οἱ παρακάτω ἀναφερόμενες ἁρμοδιότητες μπορεῖ νὰ ἀσκοῦνται καὶ ἀπὸ τὶς Ἐπιτροπὲς ποὺ συνιστῶνται μὲ τὴν παροῦσα.

II. ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Συνιστῶνται στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οἱ ἀκόλουθες Ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες ἐξουσιοδοτοῦνται νὰ ἐκδίδουν πράξεις, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1266/1982, σύμφωνα μὲ τὶς ἁρμοδιότητές τους, ὅπως καθορίζονται πιὸ κάτω.

Α'. Ἐπιτροπὴ Νομισματικῶν καὶ Πιστωτικῶν Θεμάτων.

1. Σύνθεση:

Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς πιὸ κάτω:

Πρόεδρος: Ὁ Πρῶτος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀναπληρωτὴ τὸ Δεύτερο Ὑποδιοικητή.

Μέλη: Ὁ Δεύτερος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Διευθυντὲς τῶν πιὸ κάτω Διευθύνσεων τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωτές τους:

Νομισματικῆς Πολιτικῆς καὶ Τραπεζικῶν Ἐργασιῶν.
Γενικῆς Ἐπιθεώρησης Τραπεζῶν.
Πιστώσεων.
Οἰκονομικῶν Μελετῶν.

Χρέη Γραμματέα καὶ ἀναπληρωτῆ του ἐκτελοῦν ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Νομισματικῆς Πολιτικῆς καὶ Τραπεζικῶν Ἐργασιῶν ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὸ Διευθυντή της.

2. Ἁρμοδιότητες:

Στὴν Ἐπιτροπὴ ἀνατίθενται οἱ ἀκόλουθες ἁρμοδιότητες:

α) Ἔγκριση ὁρίων χρηματοδοτήσεων στὰ πλαίσια τοῦ ἐτήσιου νομισματικοῦ προγράμματος.

β) Ἔκδοση κανονιστικῶν πράξεων γιὰ τὴ ρύθμιση λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς πράξεων τοῦ Διοικητῆ τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἄσκηση τῶν ἁρμοδιοτήτων ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὸν Α.Ν. 1665/51 «περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν» καὶ τὶς συναφεῖς διατάξεις.

δ) Ἔγκριση σύναψης δανείων σὲ συνάλλαγμα ἢ μὲ ρήτρα συναλλάγματος ὡς καὶ ἐξυπηρέτησης κεφαλαίων ποὺ εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

ε) Ἔγκριση ἐπενδύσεων τραπεζῶν σὲ ἀκίνητα, μετοχὲς καὶ χρεώγραφα.

στ) Ἔγκριση τοποθέτησης διαθεσίμων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, σύμφωνα μὲ τὸν Α.Ν. 1611/1950.

ζ) Κρίση προσφυγῶν κατὰ τῶν πρωτοβάθμιων ἀποφάσεων γιὰ τὴν κατάπτωση ποινικῶν ρητρῶν σὲ βάρος χρηματοδοτουμένων ποὺ παραβαίνουν τοὺς σχετικοὺς κανόνες.

η) Ἔγκριση ἔκδοσης ὁμολογιῶν καὶ ἄλλων τίτλων ἀπὸ δημόσιες ἐπιχειρήσεις καὶ πιστωτικοὺς ὀργανισμούς.

θ) Παροχὴ γνώμης στὸν Ὑπουργὸ Ἐμπορίου γιὰ τὴν ὑπέρβαση τοῦ 1/5 τοῦ κεφαλαίου Τραπεζῶν προκειμένου γιὰ χρηματοδότηση ἐπιχειρήσεων καὶ ἀπόφαση γιὰ τὴν ἴδια ὑπέρβαση προκειμένου γιὰ συμμετοχὲς στὸ κεφάλαιο ἐπιχειρήσεων.

ι) Εἰσήγηση πρὸς τὸ Διοικητὴ γιὰ τὴν ἐπιβολὴ διοικητικῶν κυρώσεων στὶς Τράπεζες ποὺ παραβαίνουν τὶς ἰσχύουσες διατάξεις καὶ γιὰ τὴν κίνηση τῆς διαδικασίας ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ τῶν ὑπεύθυνων ὀργάνων τους.

Β'. Ἐπιτροπὴ Συναλλάγματος.

1. Σύνθεση:

Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς πιὸ κάτω:

Πρόεδρος: Ὁ Δεύτερος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀναπληρωτὴ τὸ Διευθυντὴ τῆς Διεύθυνσης Ἀγορᾶς Συναλλάγματος.

Μέλη: Οἱ Διευθυντὲς τῶν πιὸ κάτω Διευθύνσεων τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωτές τους:

Ἀγορᾶς Συναλλάγματος.
Διεθνῶν Συναλλαγῶν.
Ἐνεγγύων Πιστώσεων καὶ Ἀξιῶν.
Ἐμπορικῶν Συναλλαγῶν μὲ τὴν Ἀλλοδαπή.

Χρέη Γραμματέα καὶ ἀναπληρωτῆ του ἐκτελοῦν ὑπάλληλοι τῆς Διεύθυνσης Διεθνῶν Συναλλαγῶν, ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὸ Διευθυντή της. Γιὰ τὰ θέματα τῶν δεσμευμένων καταθέσεων ἡ γραμματειακὴ ἐξυπηρέτηση θὰ γίνεται ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ Τμήματος Ἐλέγχου Δεσμευμένων καὶ Ἀδρανῶν Λογαριασμῶν ποὺ θὰ ὁρίζονται ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ Ταμείων.

2. Ἁρμοδιότητες.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Συναλλάγματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἁρμοδιότητες:

α) Ἐγκρίνει τὴ χορήγηση συναλλάγματος γιὰ συναλλαγὲς ποὺ συνδέονται μὲ πληρωμὴ ὑπηρεσιῶν καὶ κίνηση κεφαλαίων, καὶ

β) παρέχει τὴν ἄδεια χρησιμοποιήσεως δεσμευμένων καταθέσεων ἢ ἄλλων ἀπαιτήσεων, σύμφωνα μὲ τὸν Α.Ν. 1704/1939.

Γ'. Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Παραβάσεων Πιστωτικῶν Κανόνων.

1. Σύνθεση:

Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς πιὸ κάτω ὑπαλλήλους τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ποὺ ὁρίζονται μὲ τοὺς ἀναπληρωτές τους μὲ Πράξη τοῦ Διοικητῆ της.

Πρόεδρος: Ὁ Διευθυντὴς ἢ ἕνας Ὑποδιευθυντὴς τῆς Διεύθυνσης Νομισματικῆς Πολιτικῆς καὶ Τραπεζικῶν Ἐργασιῶν, μὲ ἀναπληρωτὴ τὸν Ὑποδιευθυντὴ τῆς Διεύθυνσης Γενικῆς Ἐπιθεώρησης Τραπεζῶν ποὺ μετέχει στὴν Ἐπιτροπή.

Μέλη: Ἕνας Ὑποδιευθυντὴς τῆς Διεύθυνσης τῆς Γενικῆς Ἐπιθεώρησης Τραπεζῶν.
Ἕνας Ὑποδιευθυντὴς τῆς Διεύθυνσης Πιστώσεων.
Ἕνας δικηγόρος τῆς Διεύθυνσης Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Καταθέσεων-Πιστώσεων καὶ Τραπεζικῶν Σχέσεων τῆς Διεύθυνσης Οἰκονομικῶν Μελετῶν.

Σὲ περίπτωση ποὺ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ πάνω Διευθύνσεις δὲν ὑπηρετεῖ Ὑποδιευθυντής, ὁρίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητὴ ἄλλος ἀνώτερος ὑπάλληλος.

Χρέη Γραμματέα καὶ ἀναπληρωτῆ του ἐκτελοῦν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διεύθυνσης Γενικῆς Ἐπιθεώρησης Τραπεζῶν ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὸ Διευθυντή της.

2. Ἁρμοδιότητες.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἁρμόδια νὰ ἀποφασίζει γιὰ καταπτώσεις ποινικῶν ρητρῶν καὶ λοιπὲς κυρώσεις σὲ βάρος ἐπιχειρήσεων ποὺ παραβιάζουν τοὺς κανόνες χρηματοδότησης (ἄρθρο 5 παρ. 2 Ν.Δ. 588/1948).

ΙΙΙ. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Α'. Ἔλεγχος Τραπεζῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων.

Στὴ Διεύθυνση Γενικῆς Ἐπιθεώρησης Τραπεζῶν τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ἀνατίθενται:

α) Ὁ ἔλεγχος τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν εἰδικῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν, σύμφωνα μὲ ὅσα ὁρίζονται ἀπὸ τὶς κείμενες διατάξεις.

β) Ὁ ἔλεγχος τῶν ἐπιχειρήσεων γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ ὅτι χρησιμοποίησαν τὶς τραπεζικὲς πιστώσεις γιὰ τοὺς σκοποὺς ποὺ τοὺς δόθηκαν καὶ ὅτι τήρησαν τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀνέλαβαν.

γ) Ὁ ἔλεγχος τῶν Δημόσιων Ὀργανισμῶν, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1611/1950.

δ) Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων γιὰ τὶς πωλήσεις μὲ πίστωση, σύμφωνα μὲ τὸ Ν. 3838/1958.

ε) Ὁ ἔλεγχος τῶν ἀνώνυμων ἑταιρειῶν ποὺ ἀντλοῦν κεφάλαια σὲ δημόσια ἐγγραφή.

Β'. Ἔλεγχος ἐφαρμογῆς τῶν συναλλαγματικῶν νόμων.

Στὶς ἁρμόδιες Ὑπηρεσίες τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ἀνατίθεται ἡ ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συναλλαγματικῶν νόμων καὶ διατάξεων.

IV. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ἡ ἀπαρτία στὶς Ἐπιτροπὲς ποὺ συνιστῶνται μὲ τὴν παροῦσα Πράξη καθορίζεται ἴση μὲ τὸ μισὸ πλέον ἑνὸς τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τους. Στὶς περιπτώσεις ποὺ ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν εἶναι περιττός, γιὰ τὴν εὕρεση τοῦ μισοῦ ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς αὐξάνεται κατὰ ἕνα.

2. Οἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων.

3. Στὶς συνεδριάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν μπορεῖ νὰ παρίστανται, ἐφόσον κληθοῦν ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, ὑπηρεσιακὰ ὄργανα τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος, ἄλλων τραπεζῶν ἢ δημόσιων ὑπηρεσιῶν.

4. Οἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν καταχωροῦνται σὲ Πρακτικὰ ποὺ ὑπογράφονται ἀπὸ τὰ μέλη τους.

5. Οἱ Πράξεις τοῦ Διοικητῆ καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν, σὲ ὅσες περιπτώσεις θέτουν γενικοὺς κανόνες, πρέπει νὰ ἀποστέλλονται γιὰ δημοσίευση στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ὁ Διοικητὴς τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος μπορεῖ νὰ ἀσκεῖ μὲ Πράξεις του ὁποιαδήποτε ἀπὸ τὶς ἁρμοδιότητες τῶν Ἐπιτροπῶν ποὺ συνιστῶνται μὲ τὴν παροῦσα.

Ἡ παροῦσα Πράξη νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνα, 23 Αὐγούστου 1982

Ὁ Διευθυντὴς
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

---

(5)

Πράξη ἀριθ. 48/5.8.82
(Ἄρθρο 1 τοῦ Ν. 1266/82)

Συμπλήρωση τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 263/19/7.3.80 μὲ τὴν ὁποία ἐγκρίθηκαν διάφορα πιστωτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀγροτῶν καὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Νομῶν Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη:

α) Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1266/1982 ποὺ καθορίζουν τὰ ὄργανα τῆς νομισματικῆς, πιστωτικῆς πολιτικῆς κλπ.

β) Τὴν ἀπόφαση Ν.Ε. 263/19/7.3.80, μὲ τὴν ὁποία παρασχέθηκαν διάφορες πιστωτικὲς διευκολύνσεις στοὺς πλημμυροπαθεῖς ἀγρότες-παραγωγοὺς καὶ γεωργικὲς ἐπιχειρήσεις περιοχῶν τῶν Νομῶν Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ Φθιώτιδος, καὶ

γ) Αἰτήσεις ἐνδιαφερόμενων γεωργοκτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων, μὲ τὶς ὁποῖες ἀναφέρουν ὅτι τὸ προβλεπόμενο στὴν παραπάνω ἀπόφαση (παρ. Α/Ι) ἀνώτατο κατὰ περίπτωση ὅριο δανειοδοτήσεώς τους (Δρχ. 100.000) καλύπτει μικρὸ μόνο μέρος τῶν ζημιῶν ποὺ ὑπέστησαν τὰ γεωργικὰ κτίσματα καὶ λοιπὲς πάγιες ἐγκαταστάσεις τους ἀπὸ τὶς πλημμύρες τῆς 18ης καὶ 19ης Νοεμβρίου 1979, γιὰ τὸ λόγο δὲ αὐτὸ ζητοῦν νὰ ἐγκριθεῖ ἡ αὔξηση τοῦ ἐν λόγω ὁρίου ὥστε νὰ ἀποκαταστήσουν τὶς ζημιές τους γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ συνεχίσουν τὴν παραγωγική τους δραστηριότητα.

δ) Τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου Β' τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 263/3/7.3.80 μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίθηκε ἡ χορήγηση ἀπὸ τὶς Τράπεζες δανείων γιὰ τὴν ἀποκατάσταση ζημιῶν σὲ πάγιες ἐγκαταστάσεις ἐπιχειρήσεων τῶν πιὸ πάνω περιοχῶν ποὺ πλήγηκαν ἀπὸ τὶς πλημμύρες τῆς 18 καὶ 19.11. 1979,

'Αποφάσισε νὰ συμπληρώσει τὶς σχετικὲς διατάξεις τῆς παραγράφου Α/Ι τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 263/19/7.3.80 καὶ νὰ καθορίσει τὰ ἀκόλουθα :

1. Προκειμένου περὶ γεωργοκτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ, κατὰ τὴν κρίση τῆς 'Αγροτικῆς Τράπεζας τῆς 'Ελλάδος, ἀποτελοῦν (λόγω τοῦ μεγέθους, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τρόπου ἐκμεταλλεύσεως) ὀργανωμένες παραγωγικὲς μονάδες, ἡ χρηματοδότησή τους γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ζημιῶν ποὺ προκλήθηκαν ἀπὸ τὶς πλημμύρες τοῦ Νοεμβρίου 1979 στὰ κτίσματα καὶ τὶς πάγιες ἐγκαταστάσεις καὶ ἐξοπλισμό τους, μπορεῖ νὰ γίνει, ἐναλλακτικὰ-κατ' ἐπιλογή τους, εἴτε σύμφωνα μὲ τὰ προβλεπόμενα στὴν ἐν λόγω ἀπόφαση (Ν.Ε. 263/19/7.3.80, παρ. Α/Ι), εἴτε μὲ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις ποὺ καθορίζονται στὴν παράγραφο Β' τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 263/3/7.3.80.

2. 'Η ἐγκρινόμενη μὲ τὴν παροῦσα Πράξη συμπλήρωση τῶν διατάξεων τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 263/19/7.3.80 δὲν συνεπάγεται καὶ ἀνάλογη τροποποίηση τῆς ἐγγυήσεώς τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου, ἡ ὁποία προβλέπεται στὴν παράγραφο Β/2 τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ στὴν παράγραφο Δ/ΙΙ τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 263/3/7.3.80, καὶ ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ τροποποιηθεῖ μόνο σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσα διαδικασία (παρ. 2, ἄρθρ. 8 τοῦ Ν. 1266/82).

'Η παροῦσα Πράξη νὰ δημοσιευθεῖ στὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α').

'Αθήνα, 17 Αὐγούστου 1982

'Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(6)

Πράξη ἀριθ. 49/5.8.82

Συμπλήρωση τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 354/1/8.3.82 «περὶ παροχῆς πιστωτικῶν διευκολύνσεων σὲ ἀγρότες-παραγωγοὺς καὶ γεωργοκτηνοτροφικὲς ἐκμεταλλεύσεις ποὺ ἔχουν πληγεῖ ἀπὸ τὶς πυρκαϊὲς κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρο τοῦ 1981».

("Εγγραφο τῆς 'Αγροτικῆς Τράπεζας τῆς 'Ελλάδος 46563/766/15.4.82 (Ν.Ε. 1755)).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ο Διοικητής τῆς Τράπεζας τῆς 'Ελλάδος, ἀφοῦ ἔλαβε ὑπόψη :

α) Τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 1266/82 ποὺ καθορίζουν τὰ ὄργανα ἀσκήσεως τῆς νομισματικῆς, πιστωτικῆς πολιτικῆς κλπ.

β) Τὴν ἀπόφαση Ν.Ε. 354/1/8.3.82 μὲ τὴν ὁποία ἐγκρίθηκε, μεταξὺ ἄλλων (παρ. Γ'), ἡ ἀναστολή, γιὰ ἕνα ἕως πέντε χρόνια τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλῶν τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἀπὸ δάνεια ποὺ τοὺς ἔχουν χορηγηθεῖ ἀπὸ τὴν 'Αγροτικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος γιὰ τὴν παραγωγὴ προϊόντων ζωικοῦ ἢ φυτικοῦ κεφαλαίου τὸ ὁποῖο ἔχει ὑποστεῖ ζημιὲς ἀπὸ τὶς πυρκαϊὲς κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρο τοῦ 1981.

γ) Τὸ ἀπὸ 15.4.82 ἔγγραφο τῆς 'Αγροτικῆς Τράπεζας τῆς 'Ελλάδος, μὲ τὸ ὁποῖο ζητεῖται νὰ καθορισθεῖ ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως τῶν ἐν λόγω ὀφειλῶν μετὰ τὴν παρέλευση τῆς περιόδου τῆς ὡς ἄνω ἀναστολῆς τους καὶ νὰ διευκρινισθεῖ ἂν κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ οἱ ὀφειλὲς θὰ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τόκους ὑπερημερίας,

'Αποφάσισε, νὰ συμπληρώσει τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου Γ' τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 354/1/8.3.82, καὶ νὰ καθορίσει τὰ ἀκόλουθα :

1. Οἱ ὀφειλὲς τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν γεωργοκτηνοτροφικῶν ἐκμεταλλεύσεων πρὸς τὴν 'Αγροτικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος, ποὺ ἀναστέλλονται σύμφωνα μὲ τὰ προβλεπόμενα στὴν παράγραφο Γ' τῆς ἀποφάσεως Ν.Ε. 354/1/8.3.82, θὰ ἐξοφληθοῦν σὲ δύο ἰσόποσες ἐτήσιες δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θὰ καταβληθεῖ κατὰ τὴ λήξη τῆς περιόδου ἀναστολῆς. Οἱ ὀφειλὲς αὐτὲς θὰ ἐξακολουθήσουν, μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἐξοφλήσεώς τους, νὰ ἐκτοκίζονται μὲ τὸ κανονικὸ (συμβατικὸ) ἐπιτόκιο, ποὺ ἴσχυε, γιὰ κάθε κατηγορία δανείων, κατὰ τὸ χρόνο ἐνάρξεως τῆς περιόδου ἀναστολῆς.

2. Διευκρινίζεται ὅτι ἡ τυχὸν ἀναγκαία, μετὰ τὰ ὡς ἄνω (παρ. 1) ὁριζόμενα τροποποίηση τῆς ἐγγυήσεως τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου ποὺ προβλέπεται στὴν παραγ. ΙΙΙ/β τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως Ν.Ε. 354/1/8.3.82, εἶναι δυνατὴ μόνο σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσα νόμιμη διαδικασία (παρ. 2, ἄρθρ. 8 τοῦ Ν. 1266/82).

'Η παροῦσα Πράξη νὰ δημοσιευθεῖ στὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α').

'Αθήνα, 5 Αὐγούστου 1982

'Ο Διευθυντής
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμή τῶν φύλλων της πού πωλοῦνται τμηματικά καί τά τέλη δημοσιεύσεων στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπό 1 Ἰανουαρίου 1981 ὡς ἀκολούθως:

Α'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιά τό Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » Β'	»	3.000
3. » » ΤΑΠΣ	»	2.000
4. » » Γ'	»	1.000
5. » » Δ'	»	2.500
6. » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	1.000
7. » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	200
8. » » Παράρτημα	»	600
9. » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	7.000
10. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καί Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	600
11. Γιά ὅλα τά τεύχη καί τό Δ.Ε.Β.Ι.	»	17.000

Οἱ Δῆμοι καί οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τό 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπέρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τά ἑξῆς ποσά:

1. Γιά τό Τεῦχος Α'	Δραχ.	75
2. » » Β'	»	150
3. » » ΤΑΠΣ	»	100
4. » » Γ'	»	50
5. » » Δ'	»	125
6. » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	50
7. » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	10
8. » » Παράρτημα	»	30
9. » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	350
10. » » Δελτίο Ἐμπ. καί Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	30
11. Γιά ὅλα τά τεύχη	»	850

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 7 δρχ., ἀπό 9 ὡς 24 σελ. 14 δρχ., ἀπό 25 ὡς 48 σελ. 20 δρχ., ἀπό 49 ὡς 80 σελ. 40 δρχ. ἀπό 81 σελ. καί ἄνω ἡ τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 40 δρχ. ἀνά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Ἡ τιμή διαθέσεως στό κοινό τῶν ἐκδιδομένων ἀπό τό Ἐθνικό Τυπογραφεῖο φωτοαντιγράφων τῶν διαφόρων φύλλων τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται σέ τρεῖς (3) δραχμές κατά σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στό τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καί Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	18.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περί συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	18.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67,τ. Β')	»	9.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	5.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περί παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μέ τίς ὁποῖες ἐγκρίνονται καί δημοσιεύονται οἱ κανονισμοί αὐτοῦ	»	7.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περί ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καί παροχῆς πληρεξουσιότητος πρός ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καί τῶν ἀποφάσεων «περί μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατά τό ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιά κάθε μεταβολή πού γίνεται μέ ἀπόφαση Γ.Σ. ἤ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σέ γενικές συνελεύσεις, τῶν κατά τό ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, πού προβλέπονται ἀπό τό ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περί Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, πού ἀναφέρονται σέ προσωρινές διατάξεις καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διά τούς ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	2.000
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περί εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τό χρηματιστήριον πρός διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρός τά διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967	Δρχ.	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περί διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρός τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	2.000
12. Τῶν ἀποφάσεων «περί ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	2.000

Β'. Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	2.000
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	2.000
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιά κάθε συμβολαιογραφική πράξη)	»	800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μέ συμβολαιογραφική πράξη	»	800
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μέ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.	»	600
8. Τῶν προσκλήσεων σέ γενικές συνελεύσεις	»	600

Γ'. Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καί Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περί χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	Δρχ.	2.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καί Σωματείων	»	2.500

Δ'. Τῶν δικαστικῶν πράξεων:	Δρχ.	800

ΙΙ. Στό Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιά παρακατάθεση ἀποζημιώσεως	»	800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομές τοῦ ἐσωτερικοῦ καί τά τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στά Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τό ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νά τό στείλει στό Ἐθνικό Τυπογραφεῖο.

2. Οἱ συνδρομές τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατό νά στέλνονται καί σέ ἀνάλογο συνάλλαγμα μέ ἐπιταγή ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ Διαχειρίσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τό ὑπέρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό ἐπί τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καί τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στήν Ἀθήνα: στό Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στίς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στά Δημόσια Ταμεῖα καί ἀποδίδεται στό ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μέ τίς 192378/3639/1947 (RONEO 185) καί 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγές τοῦ Γ.Λ.Κ.

γ) στίς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μέ ἐπιταγές μαζί μ' αὐτές στέλνεται καί τό ὑπέρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ